

Cisterna 2 del Casot

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Emplaçament
Alçada: Sector carena del Casot
356

Coordenades:

Latitud: 41.64841
Longitud: 1.91366
UTM Est (X): 409538
UTM Nord (Y): 4611311

Classificació

Número de fitxa 08179 - 515
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Cobert vegetació i fulla. S'emplena d'aigua de la pluja.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Wikipedra: 3538
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08178A0020000700000Q
Autoria de la fitxa Marc Malgosa Montserrat (Centre Excursionista de Rellinars)
Data de registre de la fitxa: dv., 16/05/2025 - 13:11

Descripció

Dipòsit o petita bassa amb parets de pedra seca excavada a les proximitats del cocó del Casot, molt proper a la pista que puja cap el torrent de la font del Bosc.

S'hi accedeix fàcilment seguint aquesta pista, venint de Les Ferreres i del Gibert de Dalt en direcció al torrent de la font del Bosc. El trobarem al nostre cantó dret a pocs metres de la pista i després de deixar la cruïlla a la nostra esquerra que mena cap a la casa del Racó.

Aquest dipòsit o cisterna actualment està ben sec. Antigament s'omplia artificialment donat que no es troba situada en cap torrent o rasot que pugui conduir-hi l'aigua de la pluja.

Es tracta d'una estructura de planta rectangular excavada parcialment en el terra, amb parets de pedra seca sense arrebossar. Mesura 170 cm de llarg per 100 cm d'ample, i la seva fondària màxima actual és d'uns 50 cm. Algunes parets interiors encara presenten la coberta de morter de calç.

Per dimensions, és similar a la cisterna d'en Pau, situada més avall a l'obaga de la Serra Gallina, tot i que no té tanta profunditat.

Observacions:

Al voltant del dipòsit trobem exemplars de Pi Blanc (*Pinus halepensis*) i Alzina (*Quercus ilex*), i sotabosc a base de Llentiscle (*Pistacia lentiscus*) i Romaní (*Salvia rosmarinus*), vegetació espontània que ha anat creixent en els marges antigament conreus. Ha calgut una petita neteja per aflorar les parets de pedra seca, bàsicament s'ha tret l'Aríjol (*Smilax aspera*) i també Romaní (*Salvia rosmarinus*). El fons de la cisterna segueix cobert de força pinassa i terra, i qual cosa ens impedeix mesurar bé la seva fondària.

L'aigua emmagatzemada en aquest dipòsit servia bàsicament per ensulfatar les oliveres dels camps, ara erms.

Història

El xupet, petit aljub o dipòsit és un exemple d'arquitectura rural relacionada amb l'aprofitament de l'aigua de pluja en llocs on l'aigua és escassa i valuosa. A Rellinars aquest indret era ple de vinyes amb les seves construccions de pedra seca com ara barraques, murs, cocons, o petites cisternes i dipòsits per emmagatzemar l'aigua.

Bibliografia

- MALGOSA MONTSERRAT Marc, SAMPER GISPERT Marc i SOLER GIRONÈS Joan (2021). "Rellinars a les teves mans", guia excursionista i geogràfica. Edita Ajuntament de Rellinars.

- Mapa Topogràfic municipi de Rellinars, escala 1:7500, inclòs dins la guia excursionista i geogràfica de "Rellinars a les teves mans" (2021).

